

Ὅτι ὀνομασθῆ Σπανοβουλή ἢ Βουλὴ αὐτὴ ἐὰν δὲν σώσῃ ἀπὸ τοῦς ὄνυχας τῶν ἰδιωτῶν τὸ Ἀδριάνειον ὑδραγωγεῖον, ἄνευ τοῦ ὁποῖου αἱ Ἀθῆναι θὰ καταστήσονται ἔδρα Γύφτων καὶ κοράκων.

Πρὸ μηνῶν ἐγράφομεν ὅτι τὸ κορύφωμα τοῦ πολεμικοῦ ἐνθουσιασμοῦ θὰ συνετελεῖτο ἐὰν ἐπανήρχετο καὶ πάλιν ὡς ἐθελοντῆς ὁ ἐκ Βραΐλας φιλόπατρις ποιητῆς Κλεάνθης Παπάζογλου.

Φαίνεται ὅτι πλησιάζομεν εἰς τὸ κορύφωμα αὐτό, διότι ἀφίκετο ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀναμενομένου Ὁθων Παπάζογλου.

ΛΟΓΟΣ ΚΟΥΤΑΡΗ.

Κύριε Προϋγεδρε! τὸν λόγου . . . .

Ἵπῆρχε ποτε ἕνας ἄνθρωπος, ἢ καὶ εἷς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος τοῦ συνέβη γένα περιστατικὸν τὸν ἀκόλουθον. Αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ὁ γένας . . . .

Ψιθυρισμὸς εἰς τὴν δεξιάν . . .

Κούταρη. Ἐλεγα λοιπὸν πῶς αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶχανε πάρει φωτιὰ τὰ γένειά του, ὡς ποῦ τοῦ ἠτοιμάζετου νὰ πάρη φωτιὰ καὶ τοῦ κεφάλι του ἕνας κερατόσπορος γύριζε νὰ ἀνάψῃ τοῦ τσιμποῦκι του ἀπὸ τὰ γένεια του . . . λοιποῦν ὁ κ. Ράλλης, ἐνοῦ προύκειται νὰ μάθουμεν ἂν θὰ ὑπάρξωμεν ἢ δὲ θὰ ὑπάρξουμε, ἂν θὰ βρεθοῦμε εἰς τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν ἢ θὰ καθίσουμε στ' αὐγά μας καὶ ταῖς κούταις μας, καὶ ἐν οὐ οὔλα αὐτὰ προύκειται νὰ σκεφθοῦμε, ὁ κ. Ράλλης ἐπαναλαμβάνου, καὶ ἐπιμένου εἰς τούτου, μᾶς οὐμιλεῖ περὶ ὑδραγωγεῖον καὶ οὐχετοῦν, περὶ ἀνέμου καὶ ὑδάτου, μὰ κύριε Ράλλη ἔχετε ὀλίγην αὐταπάρνησιν εἰς τοῦ προουκείμενον ζήτημα! . . εἶνε μέγα δὲν προύκειται περὶ παρονιχίδου. Χαίρετι . . .

ΕΙΣ

τὰ παρὰ τὴν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων κατασκευασθέντα παραπήγματα κατὰ τὰ φαινόμενα ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος, διότι οἱ ἄνδρες κοιμῶνται ἐπὶ γῆς ὑγρασίας καὶ γονίμου εἰς κρυολογήματα καὶ πλευρίτιδας.

Μία βελέντζα δὲν εἶναι φοβερόν κατὰ τῆς ὑγρασίας ὀχύρωμα· οὔτε εἶναι τὰ παραπήγματα σκηναί· καὶ ὑπὸ τὰς σκηνας ὑπὸ τὴν βελέντζαν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, στρώνονται ἄχυρα.

Δὲν πιστεύομεν διότι τὰ μὲν συμπολιτεύμενα φύλλα ἐξήντησαν τὰ δάκρυά των διὰ τὰς κακουχίας τοῦ στρατοῦ ἐπὶ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, τὰ δὲ ὀλίγα ἀντιπολιτεύμενα δὲν ἀκολουθοῦσι τὴν τακτικὴν τῆς πρῶν ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι τὰ ζωτικὰ αὐτὰ ζητήματα θὰ παραβλέπωνται καὶ ὅτι ἡ ἀναισθησία τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν θὰ ἀναχθῆ εἰς αἰμοχαρῆ θάνατον, εἰς ἣν θὰ προσφέρονται ἐξίλαστήρια θύματα πλευρίτιδες, ρευματισμοὶ, κρυολογήματα ἐπικίνδυνα καὶ θάνατοι.

ΑΜΙΜΗΤΑ ΔΟΥΖΙΝΑ

Εἶτε ἀπὸ δόλον καλόν, εἶτε ἀπὸ δόλον κακόν . . .

Πρέπει νὰ ἔχωμεν ἕνα γνώμονα τῆς ἰκανότητος τοῦ Βασιλέως.

Ἐν ἐπιγνώσει τῆς ζωολογικῆς μας καταστάσεως.

Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐννοῇ νὰ διαιρηθῆ εἰς δύο τοιαύτας ἀγέλας.

Α'. | ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» | 20

N I N A

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ.

VI. — Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον.)

Ἐντὸς εὐρείας καὶ πολυτελῶς ηὔτρεπισμένης αἰθούσης ὁ κύριος Δε-Λερβῶ, ἀρχαῖος τῆς αὐτοκρατορίας Γερουσιαστῆς, ἐξηκοντούτης ἤδη, ὅστις ὁμῶς ἦτο πλειότερον γνωστὸς διὰ τὰ πλοῦτη του ἢ διὰ τὸν πολιτικὸν βίον, περιέμενε τὸν Μαρκήσιον Μωριγνὺ μετὰ τῆς κυρίας Δε-Λερβῶ, ἐνῶ ἡ θυγάτηρ του Ἄρτεμις ἦτο ἀκόμη εἰς τὸ κομμωτήριόν της ἐπιδιορθοῦσα τὴν κόμην της πρὸ τοῦ κατέλθῃ εἰς τὸ ἐστιατόριον.

Εἰς τὸν οἶκον ἐκεῖνον ὁ Μαρκήσιος εἰσῆρχετο ὡς μνηστήρ. Ἐξακοσίων χιλιάδων προῖξ, νεότης, κάλλος, τίτλος, εὐγένεια! Ὁ Μαρκήσιος ἦτο εὐτυχής. Ἄλλ' ὁ κ. Δε-Λερβῶ ἀνέμενε τὸν υἱὸν του ἐξ Ἀμερικῆς διὰ νὰ τελέσῃ τοὺς γάμους

των, ἐνῶ ὁ Μαρκήσιος ἐβιάζετο νὰ τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ τὸ ταχύτερον.

— Εἰσθε ἀκριβῆς, Μαρκήσιε—εἶπεν ὁ γέρον ἀνεγειρόμενος ἐκ τῆς ἔδρας του—

Ὁ Μαρκήσιος μετὰ διπλῆν ὑπόκλισιν ὡς πάντοτε πρὸ τῆς Κυρίας πρῶτον καὶ εἶτα πρὸ τοῦ κ. Δε-Λερβῶ.

— Οὕτω ἐλπίζω νὰ μὲ εὑρετε πάντοτε κ. Δε-Λερβῶ—ἀπήντησεν. Ἄν καὶ ἐφοδούμην μήπως ἄργησα διότι μόλις τώρα ἐφθασα ἀπὸ τὸ Βαϊνσαίν ὅπου διέτριψα τὴν ἡμέραν πλησίον τοῦ Κόμητος τοῦ Σαίν-Μώρ.

Ἐντούτω εἰσῆλθε καὶ ἡ Ἄρτεμις.

— Ἄ! ἤλθατε Μαρκήσιε; Ἄλλὰ τὸ γεῦμα εἶναι ἕτοιμον ὥστε . . .

Καὶ ὁ Μαρκήσιος προσφέρων τὸν βραχίονα εἰς τὴν μέλλουσαν πενθεράν του, προηγείτο τοῦ κ. Δε-Λερβῶ καὶ τῆς Ἄρτεμιδος κατερχόμενος εἰς τὸ ἐστιατόριον.

Ἡ τράπεζα ἦτο ἐτοίμη, οἱ ὑπῆρται ἔφερον τὸ φαγητὸν καὶ ὁ Μαρκήσιος ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο κυριῶν προσεπάθει νὰ ἀναπτύξῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν περὶ τὰς ἐθιμοτυπίας ἰκανότητα προσέχων καὶ εἰς τοὺς ἐπουσιωδεστέρους κανόνας. Ὁ Μαρκήσιος ἦτο μελετημένος.

— Πότε λοιπὸν θὰ μας παρουσιάσετε αὐτὸν τὸν Κόμητα τοῦ Σαίν-Μώρ—ἤρώτησε μετ' ὀλίγον ὁ γέρον Δε-Λερβῶ— ἀκούω νὰ γίνεταί τοσοῦτος λόγος περὶ αὐτοῦ. . . !